

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **N. A. M. B.,** zastoupený Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2015, čj. MV-149899-3/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, čj. 9 A 80/2015 - 66,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, čj. 9 A 80/2015 - 66, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16. 10. 2014, čj. OAM-135-42/PP-2013, byla podle § 87e odst. 1 a § 87d odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území ČR. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 3. 2015, čj. MV-149899-3/SO-2014, zamítla a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu u městského soudu, který ji

rozsudkem ze dne 25. 1. 2018, čj. 9 A 80/2015 - 66, zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, protože městský soud nedostatečně vypořádal žalobní námitky a jen odkázal na závěry správních orgánů. Dále namítl nesprávné posouzení otázky, zda stěžovatel mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Podle stěžovatele nelze z jeho jednání dovodit existenci nebezpečí narušení veřejného pořádku, protože od jeho posledního odsouzení uplynulo již pět let a za tu dobu nebyl stěžovatel „trestně řešen“. Správní orgány rezignovaly na zjištění podstatných okolností případu. Jednání, za která byl stěžovatel odsouzen, nedosahovala dle jeho názoru intenzity závažného narušení veřejného pořádku; jejich společenská nebezpečnost byla relativně nízká. Podle stěžovatele měly správní orgány individualizovat každé rozhodnutí o trestném činu a na základě konkrétních okolností každého jednotlivého případu zjistit, zda jednání stěžovatele představuje závažné narušení veřejného pořádku. Stěžovatel rovněž namítl nedostatečné a nesprávné posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí, které významně zasahuje do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel má veškeré své zázemí na území ČR, kde žije jeho manželka a syn; vazby na zemi původu nemá. Odchod do země původu stěžovatele je pro jeho rodinu prakticky nemožný. Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] NSS přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám shledal vadu uvedenou v odstavci 4, k níž musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[6] Kasační stížnost je proto důvodná.

[7] NSS shledal, že řízení před městským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Městský soud patrně přehlédl, že účastníkem správního řízení byla vedle stěžovatele také jeho manželka, která by mohla být přímo dotčena ve svých právech vydáním rozhodnutí ve věci samé. V důsledku uvedeného tuto osobu nevyrozuměl o probíhajícím řízení a nevyzval ji, aby oznámila, zda v řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

[8] Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. *osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.* Podle odst. 2 *je navrhovatel povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech. Obdobně předseda senátu postupuje, zjistí-li se v průběhu řízení, že je tu*

pokračování

další taková osoba. O osobních údajích, o těchto osobách uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.

[9] NSS konstantně uvádí, že neoznačí-li žalobce osobu, která přichází v úvahu jako osoba zúčastněná na řízení, nezbavuje to předsedu senátu povinnosti zjistit okruh takových osob, vyrozumět je o probíhajícím řízení a vyzvat je, aby oznámily, zda budou svá práva v řízení uplatňovat (viz např. rozsudky NSS ze dne 2. 5. 2007, čj. 5 As 3/2007 - 68, ze dne 14. 10. 2010, čj. 1 As 67/2010 - 97).

[10] Ze správního spisu plyne, že stěžovatel podal žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie (§ 87b zákona o pobytu cizinců), kterou odvíjel od své manželky a nezletilého syna, kteří oba mají české státní občanství. V prvostupňovém i odvolacím řízení správní orgány jednaly s manželkou stěžovatele, paní L. B., jako s účastnicí řízení. Manželka stěžovatele byla v řízení aktivní a uplatňovala svá práva a správní orgány ji označily jako účastnici v záhlavích prvostupňového a odvolacího rozhodnutí; tato rozhodnutí jí také byla doručována.

[11] S ohledem na popsané skutečnosti měl městský soud manželku stěžovatele vyrozumět o probíhajícím řízení a vyzvat ji, aby oznámila, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Je-li totiž předmětem řízení před správním soudem rozhodnutí o žádosti o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, v němž stěžovatel odvíjí pobytový důvod od své manželky a uvádí skutečnosti týkající se jejich rodinného a soukromého života (např. že spolu mají nezletilého syna), a správní orgány s jeho manželkou jednaly jako s účastnicí řízení, je nutno ji považovat za osobu přicházející v úvahu jako osoba zúčastněná na řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2012, čj. 5 As 104/2011 - 102, č. 2781/2013 Sb. NSS, ze dne 23. 4. 2015, čj. 7 Azs 80/2015 - 31, ze dne 14. 1. 2016, čj. 7 Azs 301/2015 - 26). Jestliže městský soud manželku stěžovatele nevyrozuměl o probíhajícím řízení a nevyzval ji, aby oznámila, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. K takové vadě přitom NSS musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[12] S ohledem na výše uvedený důvod zrušení napadeného rozsudku sice NSS nemůže přistoupit k posouzení merita věci, což ovšem nebrání posouzení kasační námitky týkající se údajné nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, tj. procesní vady.

[13] Stěžovatel namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku z důvodu nevypořádání žalobních námitek, zejména námitky týkající se narušení veřejného pořádku ze strany stěžovatele. Podle jeho názoru městský soud toliko odkázal na závěry správních orgánů. Uvedená kasační námitka není důvodná. Městský soud vypořádal všechny žalobní námitky a učiněné závěry v dostatečném rozsahu odůvodnil (k otázce přezkoumatelnosti srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006 - 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Jeho právní názory jsou srozumitelné a logické (věcnou správností se však NSS zabývat nemohl - viz výše). Námitkou týkající se narušení veřejného pořádku, kterou stěžovatel jedinou výslovně zmínil, se městský soud podrobně zabývá na str. 5 až 9 napadeného rozsudku. Skutečnost, že stěžovatel se závěry

městského soudu nesouhlasí a nepovažuje je za správné, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, čj. 2 As 47/2013 - 30, ze dne 29. 4. 2010, čj. 8 As 11/2010 - 163). Takovou vadou není bez dalšího ani to, pokud soud vyjde z argumentace správních orgánů. Smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto v případech shody názoru soudu a odůvodnění napadeného rozhodnutí může soud odkazovat právě na toto odůvodnění (k tomu viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005 - 130, ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006 - 86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012 - 47).

[14] Na základě výše uvedeného NSS shledal v postupu městského soudu naplnění důvodu dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., k němuž musel přihlédnout z úřední povinnosti, a proto rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[15] V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.), a tudíž osobu, která přichází v úvahu jako osoba zúčastněná na řízení, vyrozumí podle § 34 odst. 2 s. ř. s. o probíhajícím řízení a vyzve ji, aby ve lhůtě, kterou jí k tomu stanoví, oznámila, zda v řízení bude uplatňovat svá práva.

[16] V novém rozhodnutí rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. listopadu 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu